

LA LLUFA

I DE QUÈ RIUEN AQUESTS?

Servidora va tenir un oncle de llarga durada. Fins tocar els cent, no va decidir fer mutis i desaparèixer discretament.

Una sort (per ell). L'ancià oncle però portava una creu al damunt des que va fer vuitanta anys. Això ja no pot durar gaire, va dir, ("això" volia dir la vida perquè de la mort no en va parlar mai).

A partir d'aquell moment es va deprimir com una mula, anava sempre amb els ulls tancats i només els obria una mica quan sentia una rialla. No sé de què collons riu aquesta gent, tot els fa gràcia!. Aclucava altra vegada l'ull i fins la propera rialla.

Això és exactament el que està passant amb el negoci de l'oci nocturn d'ençà que la pandèmia va ser declarada oficialment pels jutges espanyols.

Aquí no riu ni Deu i si riuen és que estan sonats. Els amos a la ruïna (això diuen), els treballadors a l'atur, els distribuïdors amb els magatzems a rebentar, els taxistes lliures la nit sencera, els addictes d'excursió al Matagalls per trobar aliment...

Les úniques beneficiades pel Covid i els seus tancaments, són les masses d'imbècils que, emparats per l'edat i sobre tot per la ignorància, es llencen cada nit als carrers de pobles i ciutats per demostrar que tenen uns cossos fantàstics i uns cervells lamentables.

És digne de veure la necessitat ferotge que te el jovent de sortir cada nit a entrompar-se, fer-se el guapo i pessigar alguna cuixa o alguna altra cosa més sucosa. Com diria el meu oncle, cal tanta suor d'aixella?, la felicitat és anar de tort i passar-se la nit cridant?

El plaer és, potser saber que toques els nassos als veïns? Provocar el Covid?

Tancats, el jovent impetuós, fa menys soroll, és cert. Abans hi havia edificis en els que les nits se'ls feien insuportables però ara són barris sencers.

Les autoritats, pendents de les corbes de contagi no tenen, com és costum en ells, ni punyetera idea de que cal fer.

Un dia obren i l'endemà tanquen. Immunitat del poder se'n diu. Per una vegada però, no aniré contra el poder ni contra els empresaris, per una vegada em donaré el gust de dir el que penso del jovent que és el futur del nostre poble: Imbècils! I consti que ja no sóc verge.

LLUFA pels qui encara no saben que tenen moltes coses a fer, a més a més de queixar-se.

